

اقدامات کنشگری مردمی
بعد از معرفی ولی امر مسلمین

ویرایش اول

حضرت آیت الله
عظیم
شکیر
عسکری
حسینی
خامنه
ای
ع

ایده های میدانی

- اعلام فراخوان اعزام جهت بیعت با رهبر جدید
- شعار نویسی و شابلون نویسی در سطح شهر با مضمون رهبر جدید
- برگزاری جلسات آگاهی سازی در محافل قرآنی، مساجد و هیات ها
- مراقبت و نظارت عمومی توأم با اعتماد به اساس جمهوری اسلامی
- پخش نواهای جدید و مداحی ها با موضوع رهبری و ولایت فقیه
- دعا برای سلامتی رهبر جدید و دور ماندن او از فتنه ها در نمازهای جماعت
- نصب پرچم و بنر از رهبر جدید همراه با سخنان انتقام جویانه در مناطق آسیب دیده
- تولید شعارهای جدید با مضمون حمایت از رهبر انقلاب و آمادگی برای جنگیدن تا ظهور
- نصب عکس جدید رهبری در تجمع های میدانی شبانه / موکب های صلواتی/ در خیابان ها/ میادین/ فروشگاه های زنجیره بزرگ/ مساجد و
- در صورت کم کاری هر یک از نهاد های مسئول خودم مردم در راستای اجرای هریک از ایده ها اقدام کنند. چه فردی، چه دعوت دیگران، چه گزارش به نهاد ها
- بدانیم گاهی فقط فعالیت و کنش نیست که موثر است؛ نیت آن و دعا برای راه رفتن در این مسیر همانقدر مهم است. مثل زمانی که با انتخاب امام خامنه‌ای خداوند حب او را در قلوب انداخت. همان اصل حمایت و هدایت خداوند از رهبر جامعه اسلامی

ایده های رسانه ای

تولید کلیپ های ریلز از سخنان رهبر جدید انقلاب

تولید کلیپ های کوتاه از معرفی رهبر جدید انقلاب اسلامی

رجزخوانی در حمایت از رهبر جدید و ارسال آن به صداسیما

ارسال پیامک های خانوادگی و اعلام خبر انتصاب رهبر جدید

کار کردن سریع خبر رهبر جدید و اعلام پیروی تام و کامل از ایشان

تولید پادکست های مردمی شامل تسلیت شهادت و عرض ارادت به

رهبری جدید

کار کردن پوستر و طرح های جدید خصوصا شابلونی از ۳ رهبر انقلاب

اسلامی ایران

کاریکاتور سازی از نابودی دشمنان با تصویر رهبر جدید و همراهی

خداوند و امام زمان(عج)

صدور بیانیه های حوزه، دانشگاه، مدارس، نهادهای مهم کشوری و

حتی عهدنامه جمعی مردمی

خطوط محتوایی

نشر حداکثری بیانات رهبر جدید

آگاهی از شبهات روز انتصاب رهبری و تولید پاسخ به آن ها

جلوگیری از هرگونه بحث و نزاع و تفرقه پیرامون شخصیت رهبر جدید

بررسی صلاحیت ها در عملکرد رهبر و تبیین دلایل انتخاب مجلس خبرگان

آگاه سازی از جریانات ضد خط رهبری (بچه های انقلاب مراقب هر جریانی باشند مبادا غرق شوند).

سید علی زمان رهبری و زمان ریاست جمهوری نیز فرق داشت پس پیشگویی احتمالی و مقایسه با جایگاه قبلی ممنوع

همانطور که تلاطم شرایط سید علی را چنان رهبر برجسته ای کرد ، رهبر جدید نیز شامل این عنایات خواهد شد.

بیان ویژگی های اصلی رهبر حکومت اسلامی و بیان وجود این ویژگی ها که رهبر جدید وجود دارد

ایراد سخنانی با موضوع وظایف رهبری و آگاه سازی مجدد در این خصوص با استفاده از سخنان سردمداران انقلاب (جملات رهبری، شهید بهشتی، امام، حاج آقای قنبریان و ...)

جایگاه همان جایگاهست؛ جایگاه نائبی امام زمان است؛ هرکس بیاید ، شامل عنایت ویژه خدا خواهد شد و تدبیر او، برترین خواهد بود.

استاد قنبریان

درباره انتخاب رهبر، هرکس به جای خود!

شوک مصیبت تمام شد و افراط و تفریط ها سر باز کرد! به اندازه برادری کوچک دو رویکرد نادرست و ۴ عملکرد نادرست را می شمارم!

تماشاگری و اشعری گری

دخالت به جای نظارت

رویکرد اول:

شهید بهشتی طراح جمهوریت، برای مردم نقش نظارتی حداکثری قائل بود؛ اما «نظارت» را غیر از «دخالت» می دید.

عملکردهای نادرست این رویکرد:

۱. معرفی کردن کاندیدا برای رهبری، یا علیه گزینه احتمالی فضا ساختن، دخالت در کار خبرگان است! کمی تأمل روشن می کند جواز این کار_اقتلا در شرایط جنگی کنونی_ مساوی با شکل گیری اختلاف و تفرقه درون صف متحد مردم است. مشکل این است که توجه نداریم آنچه برای ما جایز است، برای بقیه هم جایز میشود و این جز شقه شقه شدن بدنه فعال، پیامدی ندارد.

۲. بدبینی به ارکان نظام، سقیفه پنداری و بالتبع آتش به اختیاری در این حوزه نیز خلاف واقع و هم دخالت در کار نهاد رسمی و به نوعی «گروه فشار» شدن است! نگرانی از نفوذ فرضی، با «**خبر دادن**» از انحراف و کودتا و... فرق بسیار دارد. «**نظارت بر روند**» برای شکل نگرفتن ایده دیگری غیر از قانون اساسی (از سوی دگر اندیشان)، پررنگ کردن صلاحیت های اصلی مصرح در قانون اساسی و بیان رهبران انقلاب، مانع تطبیقات کمرنگ یا اشتباه (در مجلس خبرگان) است.

استاد قنبریان

رویکرد دوم:

رویکردی در مقابل، مردم را «تماشاگر» و صرفاً «تکبیر گو» کرده و حتی نظارتشان را لحاظ نمی کند؛ بلکه پیشاپیش با خروجی نامعلوم بیعت هم کرده است!

عملکردهای نادرست این رویکرد:

۱. همه چیز را به «قاعدۀ لطف» و «تصرف امام زمان» سپردن، هم اشکال فقهی و کلامی دارد و هم مخالف تجربه شیعی است! تاریخی که «واقفیه» و مثل «شلمغانی» و... دیده و درباره وکلا و نواب خائن سخن «خدامنا و قوامنا شرار خلق الله» شنیده، غیر از نهادهای رسمی اش همه چشم های مردمش را هم ناظر می کند.

۲. «بیعت شخصی» نامعین و پیشینی که وجه شرعی ندارد! البته «بیعت عنوانی» در همین روزها «با اصل ولایت فقیه» و «با اساس جمهوری اسلامی» و مبتنی بر اعتماد به نهادهای رسمی اش، کاری درست و پسندیده و سکینه ساز و اتحاد بخش است؛ اما این سلب مراقبت و نظارت عمومی نمی کند. «عملگرایی» و اجتناب از تفرقه و آثار منفی رویکرد اول، نباید «نظریه مسئولیت همگانی تشیع» را به «نظرات شبه اشعری» تقلیل دهد. (شهید مطهری در جلد ۲۰ آثار در مساله تقلید به خوبی نظریاتی مثل «تقلیل تقلید به سرسپردگی» و هم «اعتصام به کُر برای علما» را ابطال کرده است؛ رجوع کنید)

چگونه می توان بدون «دخالت»، «نظارت» کرد؟!

راستش فرزندان مکتب امام خمینی و رهبر شهید تصورش را نمی کردند روزی دو متجاوز امنیت سیاسی، اجتماعی، روانی جامعه ایران را در موقع حساس انتخاب رهبر طوری گرو بردارند که حتی خبرگان هم نتوانند مجتمعا و با مباحثه حضوری رهبر برگزینند؛ چه رسد به نظارت مردم از بیرون!

در این شرایط سخت (شاید هم وقت گذشته) فقط میتوانم این چند خط را برای خبرگان _ اگر ببینند _ بنویسم:

۱. خدا را خدا را درباره «جمهوریت» نظام اسلامی! انتخاباتان شائبه اشکال غیر آن را تداعی نکند!

۲. وقتی کسی نزد عامه مردم به جامعیت شرایط رهبری (مثل امام) شناخته شده نیست، در بین کاندیداهای نزدیک به تساوی، کسی را برگزینید که امکان اقناع بیشتر جامعه و نخبگان درباره او باشد. فراموش نکنید مشارکت پایین گذشته در انتخابات مجلس خبرگان، بیعت عمومی و فراگیر با رهبر آتی را می خواهد و این خود نیازمند امکان اقناع عمومی درباره انتخاب شماست.

۳. شرایط جنگی احتمالا امکان جلسات حضوری، چالشی و مباحثه ای آن گونه که برای رهبر شهید شد را اجازه ندهد؛ این شرایط می گذرد ولی منتخب شما رهبر می ماند. شبهه و شک و شایعه در نحوه انتخاب رهبر سر باز می کند و کار سخت می شود.

لذا اگر شرایط جلسات کامل و متعارف نیست به «انتخاب موقت» تن دهید تا در شرایط امنیت، احتجاج ها کامل انجام شود و بهانه و شکی نماند. رهبر شهید هم پس از بازنگری و حذف شرط مرجعیت از شرایط رهبری، دوباره مورد بررسی خبرگان قرار گرفت تا شبهه نشود وقت انتخاب، دارای شرایط نبوده است!

